

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra KIRKE-SPEJL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 93.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087177376/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kirke-Spejl

Bekjendelse og Daabspagt er det eneste gyldige, udødelige Vidne om Jesus Kristus den korsfæstede, hans Tro og Indstillinger.

Alene under Forudsætning af dette kirkelige Vidnesbyrds Sandhed og Gyldighed kan der da ogsaa gives en kristelig Kirke-Historie; thi om en ukjendelig Menighed med en ubestemt Tro kan der lige saa lidt forfattes en virkelig Historie, som der kan gives en virkelig Levned-Beskrivelse paa Jorden enten af Manden i Maanen eller af nogen ubekjendt og ubestemt Person, skjønt der om ham kan skrives saa mange Romaner og Æventyr, som man behager.

Naar man derimod paa det troværdigste Vidnesbyrd, som en almindelig i Verden forhadt og forfulgt Menigheds Vidnesbyrd om sin Tro og sit Haab unægtelig er, kjækt forudsætter, at vor Tros-Bekjendelse og Daabspagt er de oprindelig apostoliske, da kan der gives og gives virkelig en uafbrudt, troværdig Historie om Folket med denne Tro og Daab gjennem atten Aarhundreder; og det er, hvad jeg kalder den kristelige Kirke-Historie.

Hermed nægter vi ingenlunde, men indrømmer villig, at det er kun en Frimenighed, der ved Daaben bekjender sin Tro paa sit Modersmaal, der er et fuldgyldigt Vidne om sin Tro og sit Haab; saa Vidnesbyrdets Gyldighed er kjendelig formørket og betydelig svækket i alle Tvangs-Kirker, og dobbelt, naar Troen i dem bekjendes og Daaben forrettes paa et Folket fremmed Tungemaal, som paa Latin i Pavedømmets Kreds; saa at dersom der nogensteds paa Jorden fandtes en Frimenighed, hvis Udspring fra den apostoliske var lige saa sikker som den romerske Tvangs-Kirkes, og som førte et andet Vidnesbyrd paa sit Modersmaal ved Daaben om den ægte apostoliske Tros-Bekjendelse og Daabspagt, da maatte dens Vidnesbyrd staa til troende fremfor vores. Men da en saadan kristelig Frimenighed, [som], med den apostoliske Tro og Kristi Aand, umulig kunde være skjult i en Vraa, men maatte, endnu langt mere end vort Tros-Samfund, ligne Staden paa Bjærget, og have en langt lysere og daadfuldere Historie end vor Kristen-Menighed, aabenbar ikke er at finde paa Jorden, saa vort Tros-Samfund er det eneste, som muligvis kan være ægte apostolisk, saa er dets Ægthed lige saa sikker som den ægte Kristen-Tros og Menigheds Bestandighed og Kjendelighed paa Jorden.

Selv i det Tilfælde nemlig, om vores Tros-Bekjendelse og

Kirke-Spejl

Daabspagt fandtes uforligelige med den evangeliske og den apostoliske Beskrivelse af den kristelige Aabenbaring og den kristne Menigheds Stiftelse, da kunde det vel vække Mistanke om begges guddommelige Oprindelse, men kunde dog ingenlunde fælde Menigheds Vidnesbyrd; da de evangeliske og apostoliske Skrifers Ægthed jo beror paa et langt mere ubestemt og langt mindre fælles Vidnesbyrd fra den samme Menighed, som ved Daaben giver sin Tro og Daabspagt det allerklareste og almindeligste Vidnesbyrd; hvortil endnu kommer det, at ingen Bogstav-Skrift kan, som Menighedens Daabspagt, være det kristelige Livs-Lys, eller, som Daaben, den kristelige Livs-Kilde, saa Apostel-Skriften kunde være forfalsket, uden at Menigheds-Livet derved afbrødes eller Livs-Lyset udsluktes, hvad derimod nødvendig maatte være Følgen af Daabs-Pagten Forfalskning og Daabens Ukristelighed.

Saaledes paastaar vi da med rette, at overalt hvor Tros-Bekjendelsen og Daabspagten ikke vitterlig er blevet forandret, som hos Grækerne, der findes den ægte, apostoliske Daabspagt og Herrens ægte Saligheds-Midler; men vel maa vi indrømme, at for saa vidt de kun findes i Tvangs-Kirker, er den kristne Menighed skjult i dem, saa vi kan vel sige, at der og ingen andesteds findes Kristi Menighed, men kan slet intet enten sige eller gætte om Tallet, uden for saa vidt det er højst rimeligt, at de frivillige Bekjendere alle Vegne kun vil udgjøre et stort Mindretal, en lille Flok.

At der imidlertid alle Vegne, hvor Daabspagten og Daaben er ægte apostoliske, findes i det mindste to eller tre frivillige Bekjendere, med Kristus midt iblandt sig, det er sikkert nok; og Troen derpaa bestyrkes mærkelig ved den kirkehistoriske Oplysning, at overalt, hvor man i Tvangs-Kirker har beholdt den kristne Frimenigheds Tros-Bekjendelse og Daabspagt, der har ogsaa først været en Frimenighed, som samledes blot ved Ordets Kraft og Overtalelse; og hvor blot to eller tre af de tvungne Bekjendere bliver Troens frivillige Forkyndere, der beviser det sig selv, at Frimenighedens Afkom er ingenlunde uddød.

Her staar vi ved den kristelige Aabenbarings Særkjende fra Begyndelsen til Enden, som er det fri, mundtlige Ord med fri Tilhørere, der skyder al verdslig Magt og alt verdsligt Rygstød til Side, ligesom han, hvis Rige ikke var af denne Verden, og som vilde ikke engang tilegne sig saa meget af denne Verden